

MARCSÁK GERGELY

KARJÁBAN ÉRJEN

*Hogy az alkotáshoz kell-e szenvedés,
Ti tudjátok, részeg-bús angyalok,
De sejtem én is, hisz egyetlen betűt
Nem írtam, mióta boldog vagyok.*

*A dicsérő óda névtelen, elnyűtt,
De kítaszításotok szívünkbe mar.
Nagy hordót toltok céltalan bolyongva
Az otthontalanság árnyaival.*

*S magam egykori helyeteken érzem,
Ha felugrik az Ő chat-ablaka.
Legyek hát néma, én még azt se bánom,
Csak karjában érjen az éjszaka.*

AMIKOR MEGUNTUK A VODKÁT...

Szemjon Hanyin verse alá

*Amikor Szányával meguntuk a vodkát,
és ő kísérletképp a díványra pihent,
én láttam, hogy Iljics jön és elem térdel –
örömkönnyek között mondtam neki igent.*

*A dívány rugói folyvást nyikorogtak,
és Szánya éppen asztronauta lett.
Lenin lassan felállt, fölém magasodott,
és bronzszoborként megmerevedett.*

*Én pionír voltam vörös nyakkendőben,
menyasszonyi csokrom parázsló fűköteg.
A lábához tettem, nadrágja kigyulladt,
vérvörös lángok közt mosolygott az öreg.*

*Szánya felugrott és letépte a függönyt,
minek tüze már a díványra csapott át.
A függöny, és kvászból három liter bánta,
hogy mi Szányával meguntuk a vodkát.*

ÓVODA

*Nincs egyetlen éles vonal
Kusza kockás madár csőre
A gördülő nehéz acél
Szétkószál a levegőbe*

*Berreg a magasfeszültség
Hullámszik és megszelídül
Három hajó összeroppan
A királylány mozdonyon ül*

*Föl-föllebben U-fejéről
Göndör grafit aranyhaja
Gyermek-tiszta erényövvvel
Nem kínozza havibaja*

*Sérült agyam kérdezzgeti
Bájainak mi az ára
Mosolyog és szoknyát emel
Együtt megyünk Kanizsára*

SZOMJ

*Bekapcsolt a hűtőszekrény.
Szörnyen nyomja ernyedt hátad.
Vodkatócsán nyugszik kezed,
szádból hányás szaga árad.*

*A padlóra zsákként rádólsz,
nagyot koppan sajtó fejed.
Megnyugodsz. Csak halott anyád
vette ki a hideg tejed.*

*Hideg, hideg. Anya, anya
– öleled az asztallábat.
Látod, megint arcul csapott,
mert még mindig nincs bocsánat.*